

Theologia

Febr. 29 14

Heruii P. S. S. Quaesitio theologia de altissi-
mo incarnationis mysterio.

Q

M

S

J

Q V Æ S T I O
T H E O L O G I C A,

De Altissimo
I N C A R N A T I O N I S
M Y S T E R I O.

ex lib: 3. M. Sent. desumpta.

À

M. PAVLO HERCIO Curzelouien.
S. Th. Sententiaro & Professore, Decano
Opatouien. Canonico S. Floriani,

*In Alma Academia Cracouienfi, pro more an-
tiquo, à S. Facultate Theologica præscri-
pto, in concursu*

P R O P O S I T A.

Anno Domini, 1647. Mense Decemb.
Die Hora

Lectorio DD. Theologorum.

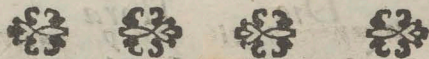
C R A C O V I Æ,

In Officina Francisci Casarj, S. R. M. Typographi.



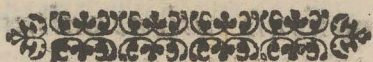
❁ ❁ ❁ ❁

Voluit Deus infirmiora nostra abundantiori gloria sublimare, & contraxit se Maieſtas, ut quod melius habebat, videlicet ſeipſum, limo noſtro coniungeret; & in perſona vna ſibi inuicem vnirentur Deus & limus, Maieſtas & infirmitas, tanta, vilitas & ſublimitas tanta. Nihil enim Deo ſublimius, nil vilius limo; & tamen tanta dignatione Deus deſcendit in limum, tantaq; dignitate limus aſcendit ad Deum, ut quicquid in eo Deus fecit, limus feciſſe credatur; quicquid limus pertulit, Deus in illo pertuliſſe dicatur, tam ineffabili quam incomprehenſibili Sacramento. Et attende, quia ſicut in illa ſingulari diuinitate Trinitas eſt in Perſonis vnitas in ſubſtantia, ſic in iſta ſpeciali commiſſione Trinitas eſt in ſubſtantijs, in Perſona vnitas; & ſicut ibi Perſonæ non ſcindunt vnitatem, vnitas non minuit Trinitatem: ita & hic Perſona non confundit ſubſtantias, nec ſubſtantia ipſa Perſonæ diſſipans vnitatem. D. Bern. Serm. 3. in vig. Nat. Domini.



39176

I



QVÆSTIO.

V. Unio hypostatica omniū creatarum Unionum maxima, summèq; miraculosa, facta sit in persona, & non in natura; absque vlla mutatione ex parte Diuinæ naturæ, & proprietatum vtriusque naturæ confusione necne?

CONCLUSIO I.

Unio hypostatica maxima est omnium creatarum unionum.

COROLLARIA.

I. *Maior est hypostatica unio, quam in nobis unio anime & corporis.*

- II. Unio Incarnationis ratione unitatis personae Diuinae, in qua fit unio, praeminet unitati numerali.
- III. Nefas dictu est, naturam humanam aduenire Personae Diuinae, sicut mobile motori.
- IV. Quamuis Persona Christi secundum illud, quod in se est, siue secundum suam realitatem non sit composita, sed omnino simplex, tamen secundum diuersas rationes subsistendi dici potest quasi composita.
- V. Christus secundum quod homo est aliquid, & non aliquo modo se habens; unde in hac Propositione Christus est homo, predicatio est in quid non in quale.
- VI. Quamuis humana natura Filio Dei adueniat habenti esse completum, non tamen illi aduenit accidentaliter.
- VII. Unio Personarum in una essentia maior est, quam unio naturarum in una Persona.
- VIII. Unio Verbi Incarnati non est idem quod assumptio.
- IX. Humana natura nobilitatur ex unione ad verbum, sed non mutat verbum.
- X. Propositio haec Deus est homo, vera est, non solum

lum propter veritatem terminorum, sed etiam
propter veritatem prædicationis.

CONCLUSIO II.

Vnio hypostatica simpliciter est miracu-
losa, non naturalis.

COROLLARIA.

- II. Eleuatio creature ad esse Dei personale, est supra
nature humane facultatem, estq̄ facta per gra-
tuitam Dei voluntatem.
- II. Agens naturale non potest ex materia non na-
turaliter proportionata effectum producere.
- II. In conceptione Christi formans virtus Diuina
fuit, & supernaturalis.
- IV. Nulli creature communicari potest, quod com-
municatum traheret ipsam extra terminos crea-
ture.
- V. In Christo non est aliud esse humanum aliud Di-
uinum; ita ut natura humana superueniens det
aliud esse quàm Diuinum.
- VI. Assumptum Corpus à Filio Dei formatum fuit
virtute Spiritus Sancti in instanti.

- VII. *Supra omnem naturam ordinem est, ut femina concipiat Deum, & virgo pariat filium.*
- VIII. *Assumere quatenus significat ad se & in se sumere, conuenit tantum personae, in qua facta est unio non naturae.*
- IX. *In uno genere vel specie Deum & creaturam conuenire est impossibile, licet per analogiam conuenientia dari possit.*
- X. *Per Mysterium Incarnationis summo modo se Deus creatura communicat.*

CONCLUSIO III.

Hypostatica Unio facta est in Persona,
non verò in natura.

COROLLARIA.

- I. *Natura humana dum additur personae, non causat in ipsa personalitatem, sed ad eius personalitatem praeesistentem trahitur.*
- II. *Persona Diuina non supponitur humanae naturae, quasi sub ea ponatur sicut materia sub forma, sed quasi subsistens in ea.*
- III. *Quamuis natura Diuina & humana differant plusquam*

plusquam specie vel genere, in unam tamen Personam eas uniri non implicat.

IV. Proprietates natura humana nunquam dicuntur de Diuina, nec è contra, nisi secundum participationem quandam.

V. Anima & Corpus propriè loquendo, quatenus sunt partes hominis non sunt due nature, sed utrumque est pars nature ex utroque resultantis.

VI. Natura Diuina non habet aliquid potentialitatis, nec potest esse actus veniens in compositionem alicuius.

VII. Authoritates que dicunt hominem assumptum, exponi debent sic, ut ponatur concretum pro abstracto, id est, homo pro natura humana.

VIII. Caro deificata dicitur, non quod sit facta ipsa Diuinitas, sed quia facta est Dei Caro.

IX. Esse pertinet ad hypostasim, sicut ad id quod habet esse, ad naturam verò sicut ad id, quo aliquid habet esse.

X. Que in materia non communicant, in inuicem transire non possunt.

CONCLUSIO IV.

In Incarnatione Verbi nulla facta est mutatio in natura Diuina, sed solum in humana.

COROLLARIA.

- I. Unionis relatio est in Deo secundum rationem tantum, & non secundum rem.
- II. In hac propositione Deus factus est homo, participium, factus, non importat circa Deum, nisi fieri rationis.
- III. Licet non possit aliquid aduenire Deo secundum rem, potest tamen secundum rationem.
- IV. Relatio que incipit esse ex tempore, causatur ex aliqua noua actione.
- V. Quod Filius Dei naturam humanam assumpsit, dicere possumus; non tamen dicere possumus, quod natura Diuina a natura humana fuerit assumpta.
- VI. Quamuis suppositum Diuinum semper fuerit, non tamen semper fuit humane nature suppositum, secundum quod significatur hoc nomine homo.

VII.

- VII. *Assumptio & Unio differunt, quod assumptio sit actio & passio, unio autem relatio tantum.*
- VIII. *Deus uniri voluit homini non propter se, sed propter hominem, cui subueniendum erat.*
- IX. *Persona non addit supra hypostasim, nisi quod sit rationalis natura.*
- X. *Quamuis relatio quoad rationem formalem dependeat à termino, quoad esse tamen dependet à subiecto.*

CONCLUSIO V.

In vna Persona Verbi duæ naturæ inconfusè & inalterabiliter sunt unitæ.

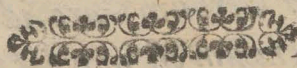
COROLLARIA.

- I. *In Christo utraq; natura est ens actu, non verò vna actu altera potentia.*
- II. *Non debet absolutè dici, quòd Christus sit creatura, aut minor Patre, sed cum determinatione, nempe secundum humanam naturam.*
- III. *Dum dicitur Verbum Caro, id est homo factum, hoc intelligendum est non per transmutationem naturæ, sed per unionem in supposito.*

B

IV.

- IV. *Assumi est contra rationem personæ, quæ maximam completionem importat.*
- V. *De Christo Diuina natura tam in abstracto, quàm in concreto predicari potest, humana verò non potest nisi in concreto.*
- VI. *Proprietates naturæ humane nunquam dicuntur de Diuina, neq; è conuerso; nisi secundùm quandam participationem: sed dicuntur de habente naturam vel humanam vel Diuinam, quæ significatur hoc nomine DEVS, & nomine homo.*
- VII. *Natura Diuina non potest esse actus veniens in compositionem alicuius, nec habet aliquid potentialitatis.*
- VIII. *Anima Christi ad comprehensionem Diuinæ essentia non peruenit, neque peruenire potuit.*
- IX. *In Christo sunt due voluntates, Diuina & humana, & vtriusq; naturales operationes.*
- X. *Excellent cognitio à comprehensua notitia deficit, sicut finitum ab infinito.*



in

n-

es-

The following is a list of the names of the
 persons who were present at the meeting
 held on the 10th day of the month of
 the year 1850.

In simplicibus non differt re natura & persona,
nec natura recipitur in aliqua materia per quam
individuatur.



Sub felicibus auspicijs

Per illust. Adm. Rndi & Magnif. Domini

IACOBI VITELLII,

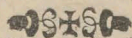
S. Th. DOCTORIS, &
PROFESSORIS,

Ecclesiæ Cathedralis Cracouiensis
CANONICI,

Almæ Academiæ Cracouiensis

RECTORIS

Vigilantissimi.



persona,
er quam



